

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Diószegi Éva ügyvéd által képviselt I - III. rendű felpereseknek, a Kócziánné dr. Pohl Mónika jogtanácsos által képviselt I. rendű, a dr. Kárpáti Péter felszámoló által képviselt II. rendű, az ügyvezető által képviselt III. rendű alperesek ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2009. június 4. napján meghozott, 5.P.23.785/2008/5. számú ítélete ellen, az I-III. rendű felperesek részéről 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az I. rendű alperessel szemben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja, a II. rendű alperessel szemben a pert megszünteti, és a II-III. rendű alperes tekintetében az első fokú ítéletet hatályon kívül helyezi és a III. rendű alperes vonatkozásában az elsőfokú bíróságot további eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... helyrajzi számú telken az időközben felszámolás folytán megszünt II. rendű alperes a III. rendű alperes megrendelésére, lakóház építési munkákat végzett. 2001. augusztus 23-án a II. szint egyik tartóoszlopának betonozása közben a zsaluzat kiszakadt és téglá, valamint betondarabok hullottak az épülő ház előtti járdára. Az ott lévő buszmegállóban várakozók közül az I. és II. rendű felperesek sérüléseket szenvedtek, a velük lévő babakocsiban fekvő III. rendű felperes „nagyon megrémült”. A zsaluzat kiszakadásának oka az építési szabályok meg nem tartása volt, nevezetesen az, hogy kis méretű téglák helyett, úgynevezett ikersejt téglákat építettek be, melyek a beton nyomását nem bírták el.

A II. rendű alperes cégtulajdonosa és ügyvezetője, **Cs. L.**, valamint az építésvezető **CS. A. P.** ellen büntetőeljárás indult. Az eljárást a Budapest XX-XXI-XXIII. Kerületi Ügyészség a rendőrség vádemelési javaslata ellenére megszüntette, s a gyanúsítottakat megrovásban részesítette.

A felperesek keresetükben 10.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérték az alpereseket egyetemlegesen kötelezni. Az I. rendű felperes azt állította, hogy a térde és hét csigolyája sérült meg. A II. rendű felperesnek állítása szerint a keze sérült meg és a fogai törtek ki. A III. rendű felperest pedig olyan súlyos lelki trauma érte, amelyet még azóta sem dolgozott fel.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

A döntés indokolása szerint az I. rendű alperes csupán az építési engedélyt adta ki, a károkozásban semmilyen szerepe nem volt. A II. rendű alperes a per során felszámolás folytán megszűnt. A felperesek a felszámolási eljárásban hitelezői igényt nem jelentettek be. A III. rendű alperest megidézni a tárgyalásra nem lehetett. A székhelyére címzett idézés ismeretlen, a székhelytől különböző címen lakó tanúként idézett ügyvezetőjének idézése pedig nem kereste jelzéssel érkezett vissza.

A felperesek a nem vagyoni sérelmeiket bizonyítani sem tudták, a perindítással való késlekedésük folytán.

A felperesek fellebbezésükben az első fokú ítélet megváltoztatását és a keresetüknek helyt adó ítélet meghozatalát kérték. Azt állították, hogy az építési munkák megrendelője az I. rendű alperes volt, ezért az ő felelőssége feltétlenül megállapítható a Ptk. 352. §-a alapján.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy nem volt megrendelője az építkezésnek, csupán hatósági jogkörében eljárva, az építési engedélyt adta ki. A buszmegálló ideiglenes áthelyezése a BKV feladata, a végeleges áthelyezés pedig a Fővárosi Önkormányzaté.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

Az elsőfokú bíróság a keresetet az I. rendű alperessel szemben megalapozottan, helytálló jogi álláspontot elfoglalva utasította el, az ítéltábla ezért az első fokú ítéletnek ezt a rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részítélettel helybenhagyta.

Az első fokú ítélet II-III. rendű alperesek vonatkozásában érdemi másodfokú elbírálásra nem volt alkalmas, mert az elsőfokú bíróság a II-III. rendű alperesek elleni keresetet az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértésével bírálta el érdemben.

Az elsőfokú bíróság figyelmét elkerülte, hogy a II. rendű alperes a keresetlevél benyújtásakor már felszámolás alatt állt. A cégközlöny iratokhoz csatolt másolata szerint a felszámolási eljárás közzététele 2003. október 2-án történt meg.

A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény 38. § (3) bekezdése kimondja, hogy a felszámolás kezdőidőpontja után a gazdálkodó szervezet ellen a felszámolás körébe tartozó vagyonnal kapcsolatos pénzkövetelést csak a felszámolási eljárás keretében lehet érvényesíteni.

A Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kell utasítani, ha a felperes követelésének érvényesítése más bíróság hatáskörébe tartozik.

A Pp. 157. § a) pontja úgy rendelkezik, hogy a pert meg kell szüntetni, ha a keresetlevelet már a Pp. 130. § (1) bekezdés a)-h) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani.

Az elsőfokú bíróságnak ezért a keresetlevelet a II. rendű alperes vonatkozásában a Pp. 130. § (1) bekezdés d) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítania, illetve ha a perakadályt a tárgyalás kitűzése után észlelte, a pert a Pp. 157. § a) pontja alapján meg kellett volna szüntetnie. Mivel az elsőfokú bíróság ezt elmulasztotta, az ítélet tábla a Pp. 251. §-a alapján az első fokú ítéletnek a II. rendű alperesre vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a pert ebben a részében a Pp. 157. § a) pontja alapján megszüntette.

A III. rendű alperest a tárgyalásra megidézni nem lehetett; a III. rendű alperes idézései a megadott címen ismeretlen jelzéssel érkeztek vissza az elsőfokú bírósághoz.

A Pp. 101. § (1) bekezdése értelmében ezért hirdetményi idézésnek lett volna helye.

A Pp. 102. § (2) bekezdése szerint hirdetményi idézésre csak a felperesek kérelmére kerülhetett volna sor. Ha a felperesek hirdetményi idézést nem kértek volna, a Pp. 137. § (1) bekezdés g) pontja alapján az eljárás szünetelését kellett volna megállapítani.

Minthogy az elsőfokú bíróság eljárásjogi feltételek hiányában hozott a III. rendű alperes vonatkozásában érdemi döntést, az ítélet tábla az első fokú ítéletet ebben a részében a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak fel kell hívnia a felpereseket, nyilatkozzanak, kérnek-e hirdetményi idézést, ha a felperesek nem kérnek hirdetményi idézést, a per szünetelését kell megállapítani a Pp. 137. § (1) bekezdés g) pontja alapján.

Budapest, 2010. február 19.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró